

Forfatter: Stub, Ambrosius

Titel: Gid den faae Skam

Citation: Stub, Ambrosius: "Gid den faae Skam", i Stub, Ambrosius: *Digte*, Rosenkilde og Bagger, 1972, s. 76. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:
<https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-stub01val-shoot-workid58617/facsimile.pdf>
(tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Digte

Gid den faae Skam

Aria

Gid den faae Skam der slaaer i Dag
Een Rynke paa sit glatte Pande-Skind,
5 Den var jo gal, der fandt Behag
I det, der plager kun det arme Sind,
Nu seer jeg grandt,
Det Ord er sandt:
Verden er
10 Som enhver,
Tager sig dens Væsen Nær.

Hvor mange have, hvad de vil,
Og nende ey at nyde noget got,
Men tit maaske de spare til
15 Et Drog – der gjør dem kun i Graven Spot.
Hvad hialp det, at
Mand Dag og Nat
Sleed sig tret
Og ey met
20 Døde bort, og blev forgiet.

Hvor mange spørger kuns, fordi
De kan ey meer, end de behøve, faae!
Og føyed Himlen dem deri,
Da skulde heele Verden knap forslaae;
25 O Giærig Flok!

Vi faae vel nok
I en Klud
Om vor Hud,
Naar vi skal af Verden ud.

- ³⁰ Hvor mange stræber kuns at faae,
Een fattig Titel for en Penge Sum?
Den vil ved høyre Side gaae,
Som mangen gang er baade blind og dum,
Men lad dem gaae
³⁵ Og tænke paae,
At vi skal
Uden Val
Jevnes i den mørke Dal.

- Du har imidlertid kun Støv,
⁴⁰ Kun Skum og Skygge, usle Verdens Ven,
Dit Velstands Blomster som et Løv,
Kand hastig falde af, og smulnes hen,
Saa est du dog
Een Giæk, et Drog,
⁴⁵ Som ey veed
Ret Beskeed,
Om din Foed i Løbet gleeed.

[2.] A: Levin (Nr. 34) S. 42. B: Heiberg 1771
(Nr. 34) S. 73. C: Chr. Stub 1780 (Nr. 47) S.
100. D: Hellemann (Nr. 11) Fol. 10 v. E: Arier
og Sange I Nr. 77. – *Lit.*: Rahbek og Nyerup:
Udsigt over den danske Digtekunst under Kong
Frederik den Femte (1819) S. 280 ff.; Barfod III

Nr. 53; A. D. Jørgensen S. 492; Vilh. Andersen S. 217; Th. A. Müller: Festskr. til Erslev S. 411
Note; Brix: Ambr. Stub S. 44-46; Fonsmark Nr. 53. - Rahbek siger om Digtet: »Denne og flere af hans Sange gik i Pilloes Viinkælder, og hos Mester Hans i Torbæk, i sin Tid fra Mund til Mund«. Det maa derfor antages at stamme fra Studentertiden; jf. A. D. Jørgensen, Th. A. Müller og Indl. S. 12 f.

6 kun] kuns DE. 21 søger] søger A. 24 forslaae] *Semikolon tilf. efter B.* 25 Gierig] gierig B *etc.* 30 stræbet] stræbe B-E. 33 blind] halt D. 39 kun] kuns B-E. 40 Kun] Kuns B-E. 41 Blomster] Blomstre A. 42 af] *mgf. D.* - smulnes] smules E.

Indskrift paa en Tavle i Køng Kirke

over Morten Stubs Svigerforældre
Christopher Hansen i Stormgaard, d. 1715,
og Hustru Kirsten Pedersdatter, d. 1730.

5 *Corona Iustitiæ*

Her neden under huiler y Herren dend agtbare og vel-
forstandige Mand. nu salig hos Gud Christopher Hansøn
som boede her y Stormgaard og døde A^o 1715
y sin Alders 50 Aar.

¹⁰ Med sin y Livet kiære Ægtefælle dydig og Gud Elskende
Matrone Kirsten Pedersdatter som døde A^o 1730 i hendis
Alders 71 Aar. Deris Legemer, som her er under jordet skal
paa Guds store Dag tillige med Siælene

Blive overhimlet.

¹⁵ Paa denne Steen de Naune staa
Som Gud til Siælebaade paa
Dend Huide Steen lod skrive
Fordi de eet var begge toe
I Herrens Frygt i Bøn i Troe

²⁰ Og Ægte Pagt i Live
De elsket Gud hand dem i gien
Hvorfor hand dem herfra tog hen
I Engle Choer og Sæde
Lev Læser lev kun ligesaa

²⁵ Saa kand du og med dennem naa
Guds Himmel Havn og Glæde.